

Hans Mathiesen.

Synonymer. Ingen.

Historie. Planteskoleejer Karl Mathiesen blev opmærksom på Modertræet i en Have i Halskov ved Store Bælt. Det syntes at være et Frøtræ fremkommet omkring 1873. Blev opkaldt efter Grundlæggeren af Mathiesens Planteskole i Korsør. Planteskolen købte nævnte Have og dermed Modertræet. Sorten blev beskrevet af Pomolog C. Matthiesen i »Gartner-Tidende« i 1904, og den blev samme år udbudt i Handelen. Sorten blev hurtigt udbredt, men skuffede, idet det viste sig, at Træerne var sparsomt bærende. Ved Frugtsortsundersøgelsen i 1934—37 noteredes der om 245 Træer af Sorten, af hvilke mere end Halvdelen var plantet på Fyn; kun 5 af Træerne var i den yngste Aldersklasse. I Henhold til Planteskoletællingen i 1937—39 blev der i disse år tiltrukket 780 Hans Mathiesen-Træer om året.

Træet.

I Planteskolen giver Sorten kraftige og stærke Træer.

Grundstammen bør være svagtvoksende til denne kraftigvoksende og sentbærende Sort. Gul Doucin passer formentlig bedst, men Gul Metzger kan også anvendes med Held.

Beskrivelse af Træet. Kronen er opret, stiv og tæt. årsskuddene er kraftige. Barken er violetbrun, glinsende og med få og små Porer. Bladene er store, ægformede til ovale og grovttakkede. Frugtknopperne er kegleformede. Blomstrer sent på Sæsonen. Blomsterne lysrosa med brede, noget foldede Kronblade. Kromosomtallet er normalt.

Dyrkningsforhold. Kræver gode Voksevilkår. Vildstammetræer bliver efterhånden store og bredkronede. Bør beskæres meget moderat og gødes sparsomt i Ungdommen, da det gælder om ikke at få Træerne i overfrodig Vækst til Skade for Frugtberingen. Som ældre bærer Træerne tilfredsstillende; Modertræet har da også båret godt.

Forhold overfor Sygdomme og Skadedyr. Sorten kan blive angrebet af Skurv, men er ellers trivelig og sund.

Frugten.

Størrelsen. Middelstor. 5,5—6,5 cm høj og 6—7 cm bred.

Formen. Bredt afstumpet Kegleform. Ret ensartet, noget kantet Æble.

Farven. Den grønne Grundfarve er især ved Stilkpartiet isprængt en karakteristisk hvidlig Tone. Ved Modenhed bliver Grundfarven grønliggul til gul. Solsiden er først mat brunligrød, senere lysere og mere livlig til karminrød med hvidviolet Skær; Skyggesiden kan blive rødorange. Huden er tyk og sej g, noget tilbøjelig til at rynke. Hudpunkter ses næsten ikke.

Bægeret er lukket. Den brede og flade Bægerhule er omgivet af Folder og Ribber. Støvtrådene omtrent midtstillede.

Stilken er kort og tyk, den sidder i en moderat dyb, bred Hule, som dog i nogle Tilfælde kan være fyldt helt ud af en stor Kødvalk.

Kødet er gullighvidt, undertiden lidt rosafarvet. Er ret saftigt og med nogen Aroma. Som Helhed noget tørt og ikke særlig appetitvækkende. Behagelig Lugt.

Kærnehuset ses kun lidt. Kamrene små. Kærnerne talrige, veludviklede, afrundede, smukt brune.

Modningstid. Plukkes så sent som muligt. Kan opbevares til Foråret. Let at opbevare.

Anvendelse. Er et noget tørt Spiseæble.

Handelsværdien. Sent på Sæsonen af en ikke ringe Værdi, når der ikke er for stor Konkurrence med Sorter af bedre Kvalitet.

Dyrkningsværdi.

Kan kun anbefales med Forbehold og slet ikke til Privathaver. Dyrket som Dværgtræ i Erhvervsfrugtavl til sildig Forårsforsyning har Sorten nogen Berettigelse. Den, Jernæble og flere lignende Sorter har i de senere år tiltrukket sig Opmærksomhed.

Hans Mathiesen. 23-årigt Dværgtræ i Frugthaven ved Bregentved, 6x6 m.